

складатись з педагогів, науковців, психологів. Ми поділяємо думку релігійних організацій України, які наголошують на врахуванні регіональних особливостей. Пропонуємо збільшити кількість занять за специфікою регіону – Крим (іслам та ісламська культура), Західні регіони (католицизм, греко-католицизм) і так далі. Тобто цей крок приверне увагу місцевих жителів, які не сповідують цю релігію і надасть знання, та дозволить тим, хто є прихильником тієї чи іншої конфесії – підвищити свою релігійну обізнаність. Мусульмани України наголошують на тому, щоб нововведений курс увагу акцентував не лише на християнських засадах, а вміщував і основи ісламської релігії, хоча б дітям з мусульманських родин (90,83%). Підручник має бути складеним із врахуванням реалій, специфіки України і відповідати вимогам сьогодення.

Де взяти кадри для викладання курсу „Етика віри”? Знайти для цього необхідну кількість вчителів для такої кількості учнів - нелегке завдання, якщо враховувати, те що офіційно викладачів релігієзнавства готують у незначній кількості навчальних закладів (Інститут штучного інтелекту – Донецьк; Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова – Київ; Національний університет імені Т. Шевченка – Київ; Чернівецький Національний університет; Львівський Національний університет імені І. Франка та інші). Всі ці навчальні заклади готують приблизно 180 фахівців на рік. Але не всі випускники збираються працювати в школі. Кількість годин на викладання таких курсів, як „Етика” (4 годин), „Релігієзнавство” (2 години) складено на 2005 навчальний рік в більшості педагогічних вузів. То ж де брати вчителів? Саме для цього в Україні функціонує система післядипломної освіти, в якій близько 200 вищих навчальних закладів післядипломної освіти, підпорядковані безпосередньо Міністерству освіти й науки України. Через систему післядипломної освіти щорічно проходить 300 тис. фахівців, у тому числі близько 30 тис. отримують вищу освіту різного освітньо-кваліфікаційного рівня з 58 спеціальностей. У зв'язку з швидкими змінами в системі шкільної освіти постає необхідність тісної співпраці освітян з цими закладами. Також треба вирішити питання відвідування фахових бібліотек. Часто вчителі стикаються з проблемою доступу до бібліотечних фондів, що призводить до інформаційної блокади.

Додаткове фінансування Міністерством освіти необхідне для видавництва підручників. Що стосується оплати вчителям, то їх заробітна платня може виділяється з фонду викладання факультативних занять.

Звісно неможливо в одній статті розглянути всі шляхи вирішення багатьох питань щодо нового курсу „Етика віри”. Але ми прагнули розглянути загальну картину, яка створилась в українській школі, і запропонувати свої шляхи вирішення. Те, що сьогодні постає гостра необхідність даного курсу, є безсумнівною. В такий спосіб ми хотіли зазначити, що суспільство в цілому відповідальне за долю підрастаючого покоління. Саме вони завтра будуть громадянами і керівниками держави. Суспільство, яке не має моральних засад, приречене до смерті подібно тілу, яке не має душі. Давайте забезпечимо наше майбутнє, бо покоління, позбавлене ідеологічної основи та моральних засад, буде нездатне вивести Україну на належний європейський рівень. Тому вирішення цієї проблеми повинно відбуватись сьогодні, залучивши до цього всі сили і можливості.

Ширак Жак

СВІТСЬКІСТЬ ЯК ОСНОВОПОЛОЖНИЙ ПРИНЦИП РЕСПУБЛІКИ

Наприкінці 2003 р., напередодні Різдва президент Франції пан Жак Ширак виголосив в Єлісейському палаці перед прем'єр-міністром, головами асамблей, міністрами, членами парламенту програмну промову про «Світськість як основоположний принцип Республіки». Виступ президента викликав значний інтерес не тільки у Франції, але й у всьому світі, оскільки торкається вельми актуальної для багатьох країн проблеми – відносин між Церквою і Державою.

Погляд президента Франції дуже важливий і для України, де пострадянське суспільство постало перед несподіваним феноменом релігійного плюралізму в країні, а церковно-державні відносини все ще потребують законодавчого визначення. Саме зараз у нас широко обговорюється можлива концепція відносин між Церквою і Державою, впровадження релігійного елементу в навчальні плани шкіл, а також проект нового Закону про свободу совісті. Висловлюються різні думки, але в численних українських дискусіях з цієї проблеми майже не чути голосів прихильників принципу світськості держави, як його сформулював пан Ширак. Тому ми абсолютно певні того, що програмою дій французького президента зацікавляться багато наших читачів.

Нижче пропонуємо децю скорочений текст виступу пана Ширака.

«Ось уже понад двісті років наша Республіка будується і оновлюється, спираючись на свободу, гарантовану верховенством закону щодо приватних інтересів, на рівноправність жінок і чоловіків, на рівність можливостей, прав і обов'язків, на братство між усіма французами, незалежно від їх стану і походження... Але світ змінюється, кордони відступають, зв'язки стають дедалі різноманітнішими. Посилюються і загострюються вимоги, зумовлені самотністю і громадськими інтересами, що часто пов'язано з ризиком відходу в себе, виявами егоїзму, а часом – навіть нетерпимості. Як французьке суспільство зуміє відповісти на ці зміни?»

...Об'єднаний своєю неповторною спадщиною, що є джерелом його сили і гордості, французький народ багатий своїм розмаїттям. Таке розмаїття є усвідомленим і становить суть нашої ідентичності. Це й розмаїття вірувань на давній християнській землі, на якій ось уже понад два тисячоліття вкоренилася іудейська традиція. Водночас це і земля католицизму, що зуміла подолати розбрати релігійних війн і напередодні Революції визнати за протестантами їхнє право на місце в суспільстві. І нарешті, це земля, відкрита для французів мусульманської традиції, які є невід'ємною частиною нашого народу.

Наш прапор, наша мова, наша історія – все говорить нам про такі цінності, як терпимість і повага до інших. Щоб Франція залишалася собою, ми повинні дати відповідь на порушені сьогодні питання і розрядити напруженість, з якою стикається наше суспільство. Глобалізація, хоч і відкриває нові можливості, викликає тривогу, виводить людей з рівноваги, часом штовхає їх до ізоляції... Небезпека виникає тоді, коли хочуть поставити приватні правила над загальним законом. Вона в розділенні, в дискримінації, в конфронтації... Потрібно це усвідомлювати і енергійно діяти на припинення всіх проявів дискримінації. Саме в цьому полягатиме завдання незалежного органу з боротьби з усіма формами дискримінації, який буде створено на початку наступного року.

... Ми зможемо повною мірою повернути нашій національній згуртованості всю її життєву силу шляхом втілення в життя принципу світськості, що є однією із засад нашої Конституції. Він виражає наше прагнення жити разом в обстановці взаємної поваги, діалогу і терпимості. Світськість гарантує свободу совісті. Цей принцип захищає свободу кожного вірувати або не вірувати. Він дозволяє жінкам і чоловікам будь-якого походження, будь-якої культури розраховувати на захист своїх вірувань з боку Республіки та її інститутів, дозволяє гармонійно

співіснувати різним релігіям.

Як і будь-яка інша свобода, свобода віросповідання може бути обмежена лише свободою інших людей і необхідністю дотримання правил життя в суспільстві. Тільки дотримання принципу світськості забезпечує цю тонку, безцінну і хитку рівновагу, що терпляче створювалася десятиріччями. У цьому принципі – шанс для Франції. Саме тому він записаний у першій статті нашої Конституції. І саме тому він не може бути предметом угод! Перевірена вже майже віковою історією формула світськості, довівши свою мудрість, користується визнанням усіх конфесій та всіх ідейних течій...

Сьогодні втілення в життя принципу світськості, його конкретне здійснення у сфері праці, у сфері публічних послуг, особливо у школах і лікарнях, стикається з новими і зростаючими труднощами. Але ми не повинні допустити ослаблення Світськості. Для цього ми повинні на ділі забезпечити, щоб усі великі конфесії користувалися однаковою повагою. Це стосується і ісламу, порівняно нової релігії на нашій території, – він займає своє повноправне місце серед великих релігій, представлених у нашій країні. Створення Французької ради у справах мусульман дозволяє відтепер будувати відносини між державою та ісламом у Франції. Мусульмани повинні мати у Франції місця відправлення свого культу у обстановці достоїнства та спокою. Слід визнати, що попри зрушення, які відбулися останнім часом, у цій сфері ще багато слід зробити. Новий етап на цьому шляху розпочнеться після того, як буде здійснено підготовку французьких імамів і затвердиться іслам з французькою культурною традицією.

Повага, терпимість, дух діалогу вкоріняються одночасно зі знанням і розумінням іншої сторони, тому, на мій погляд, сьогодні першочергову важливість має ширше вивчення у школі змісту різних релігій. Поруч із цим слід вести безпощадну боротьбу з ксенофобією, расизмом і, особливо, з антисемітизмом. Не можна допускати, щоб образи ставали буденним явищем! Не можна применшувати значення жодного жесту, жодної дії, жодної заяви! Не можна пропускати нічого! Це питання нашої гідності.

Ми повинні з новою силою підтвердити нейтральний і світський характер сектора державних послуг. Кожному державному службовцю, що перебуває на службі, забороняється вияв своїх власних вірувань або думок. Така норма нашого права, бо жоден француз не повинен підозрювати представника державної влади в тому, що той віддає йому перевагу або ущемляє його права на основі особистих переконань. Аналогічним чином, переконання громадянина не можуть слугувати

підставою для відмови в довірі державному службовцю.

Потрібно також зміцнювати світський характер школи, бо школа потребує особливого захисту. Школа – це передусім місце отримання і передачі духовних цінностей, якими ми спільно користуємося. Це інструмент залучення до республіканської ідеї; простір, де майбутніх громадян привчають до критики, діалогу, свободи. Наша школа – це республіканське святилище, яке ми повинні оберігати, щоб наша молодь не зазнавала впливу поганих віянь, які роз'єднують, налаштовують одних проти інших.

Донедавна, внаслідок розумних і спонтанно дотримуваних звичок, ні в кого не викликав сумнівів той факт, що учні не повинні приходити до школи, колежу або ліцею в релігійному одязі... Я консультувався з цього питання, проаналізував аргументи експертної групи Національних зборів, політичних партій, релігійних організацій, видатних представників основних ідейних течій. І з повними підставами вважаю, що носіння релігійного одягу або знаків, що демонструють релігійну приналежність, у школах, колежах і державних ліцеях слід заборонити. Такі знаки – ісламська хустка, хоч як би там її не називали, кипа або хрест дуже великих розмірів – не слід допускати до приміщень державних шкіл. Носити ж знаки, що не кидаються у вічі, наприклад хрест, зірку Давида або руку Фатіми, звісно, буде, як і раніше, можливо. Але державна школа повинна залишатися світською. Для цього, очевидно, необхідний спеціальний закон. Мені хотілося б, щоб такий закон був прийнятий парламентом і набув чинності з початку наступного навчального року. Я просив би уряд уже зараз продовжити діалог, який він веде, зокрема з релігійними керівниками, і розгорнути роз'яснювальну, погоджувальну та педагогічну роботу. Я не вважаю також за необхідне додавати нові святкові дні у шкільний календар, в якому їх і так чимало. Крім усього іншого, це створило б великі труднощі для батьків, які в ці дні працюють. Тому, як це вже широко і практикується, я бажав би, щоб жодному учню не довелося виправдовуватися за пропуск занять внаслідок великого релігійного свята, як, наприклад, Йом кіпур або Байрам, за умови, що навчальний заклад про це заздалегідь повідомлять. Само собою зрозуміло, що важливі контрольні роботи або екзамени не слід проводити в такі дні. Міністерство національної освіти дасть щодо цього інструкції головам навчальних округів.

Загалом я вважаю за доцільне прийняти «Кодекс світськості», який увібрав би в себе всі принципи і правила з цього питання. Цей кодекс вручали б зокрема усім службовцям і представникам державних

установ у день їхнього вступу на посаду.

При прем'єр-міністрі буде створено Наглядний комітет із питань світськості, до завдань якого входитиме повідомляти французьких громадян та органи державної влади про будь-яку загрозу відхилення від цього найважливішого принципу або посягання на нього.

Ми не можемо погодитися з тим, що дехто, прикриваючись тенденційним розумінням принципу світськості, намагається підірвати такі завоювання нашої Республіки, як рівність жінок і чоловіків і достоїнство жінки. Я урочисто заявляю: Республіка протистоятиме всьому тому, що роз'єднує, всьому тому, що розділяє, всьому тому, що веде до винятку! Правило – це змішаність, бо вона об'єднує, бо вона ставить усіх людей у рівне становище, бо вона відкидає розділення за ознакою статі, походження, кольору шкіри, релігії.

Пані та панове! Дискусії про світський характер держави, про інтеграцію, рівність можливостей, права жінок ставлять перед нами одне й те саме запитання: яку Францію ми вибираємо для себе і для наших дітей? Ми успадкували країну, багату своєю історією, своєю мовою, своєю культурою, країну, яка сильна своїми цінностями та ідеалами. Тож зуміймо перетворити сьогоднішні проблеми на завтрашні переваги – тільки так ми залишимося країною, гідною довіри, надійною, сильною своєю згуртованістю. Цей виклик ми можемо, ми повинні прийняти і приймемо його разом».

*Передрук з газети «День»
від 13 січня 2004 року*

ПРОТИЛЕЖНІСТЬ ДУМОК ФОРУМУ АТЕЇСТІВ УКРАЇНИ І ПРЕДСТАВНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ

А. Звернення Форуму атеїстів до Президента України та Міністра освіти стосовно введення курсу "Християнська етика" в державні школи

Ми, громадяни України, які за своїми світоглядними переконаннями є атеїстами, або ж відкрито не відносимо себе до жодної релігійної конфесії, глибоко стурбовані намірами Міністерства освіти та